

28.5.37

מכתבו של משה שהגיע הבוקר אישר את השערתי על מקור הידיעה בדבר הגליל. במכתב זה חמה משה על הנחתי כאילו א.ע. מסוגל "למסור סחורה". לא הנחתי אף פעם הנחה כזו, וכשקראתי עוד פעם את יומני שעליו מסתמך משה - לא ראיתי שום יסוד ליחס לי הנחה כזו. ראיתי צורך בביקור עם א.ע. למען שמשרד המושבות לא ידחה אותנו בטענה שא.ע. מחוגד - ואין הממשלה האנגלית יכולה לכוף אותנו. ובאשר להנחה המוסעית השניה - שא.ע. מסוגל להקדים הסכם בטרם בא ההסכם מצד האנגלים - הרי פ.ר. סוען שבידי נמצא הסכם כזה; אני מקפחתי ועדיין מקפחם בעובדה זו. אבל דבר זה יתכן - ודוגמה: האוציה של אדמתו. אמנם אפשר לטעון שמקרה זה שימש לקח בשבילו לבל חזור על המסגה הזו, אבל אין מן הנמנע להגיע את א.ע. לידי עסק השווה על מנה שהדבר יאושר ע"י הממשלה האמיתית.

חיים רואה מחר בבוקר את ב. ושב הנה בעוד 2-3 ימים.

ישבנו כל הבוקר עם פ.ר. הוא בסוח שההחלטה תהיה חלוקה והוא חוגג - אפילו קיצוץ הגליל אינו עוכר את שמחתו. אבל הוא נכון לעזור במלחמה. מפי אמרי שמע שמיד לאחר מרכוס הדו"ח יקבל הזקן חומש, במקום ד. יבוא גנרל אחר ויוכרז מצב מלחמה.

דבר אחד ברור: כעבור שבועות אחדים ימלו הדברים - ואולי מהלך ההיסטוריה שלנו ישתנה. עודני מאמין שאם חברי הועדה והממשלה ידעו בכמה מרירות נלחם כל החכנית אם הגליל יחתך - ירתעו לאחור. סוף סוף איני יכול למצוא כל נימוק חיוני (מבחינה בריסית) למעשה אכזרי זה. איני מעלה על הדעת שאמנם יש בדעת הועדה או הממשלה "לפנות" את הערבים מהשטח היהודי (אילו זו הייתה הכוונה היה אפשר להסביר את הקיצוץ) - אין ממשלה אנגלית שתעשה מעשה כזה. לשם מה איפוא הפכת הגליל למדינה ערבית?